

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi ucca 22. I. em. Telefon: 23-35. - Kiadóhivatal, közbeszolgáltatás és legyártás: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lőw Lipót ucca 19. Telefon: 26-34. Távirat és levélcím: Délmagyarország Szeged

Szerda, 1932 július 20

Ara 16 fillér

VIII. évfolyam, 164. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 16, vasár- és ünnepnap 24 fill. Hirdetések felvétele árta szerint. Megjelentik hétfő kivételével naponta reggel

Néma tüntetés

Csak a legnagyobb szimpátiával lehet ma az iparosok és kereskedők tüntetésére tekinteni s ezzel a szimpátiával oda is kell ma állni a »tüntetők« mellé, akik lemondanak egy nap jövedelméről azért, hogy ne kelljen egy élet jövedelméről lemondaniok. Indiából indult el hódító útjára az erőszak nélküli tömegmozgalom s az indiai példák nélkül nem tüntetnének ma ezzel a néma manifestációval a szegedi kereskedők és iparosok sem. Nem vásárolunk — volt az indiai tüntetés jelszava, — nem adunk el, — mondják a szegedi kereskedők és iparosok. S ebben a tüntetésben az áldozatkészségnek talán még magával sodróbb elszántsága mutatkozik meg, mert aki nem vesz, az nem költ, de aki nem ad el, az nem keres, az lemond egy napi bevételéről és egy napi kenyéréről.

Az iparosok és kereskedők belátták, hogy nem ér már semmit az ankétozás, a felterjesztés, felirat, határozat, küldöttség s nem sokat érnek a legelkeseredettebb beszédek sem. Valamit már tenni kell, tenni kell azért, hogy lassan is azok, akik meghallgatni nem tudtak, vagy nem akartak. Minél nehezebb az élet, minél több a gond, minél kevesebb a kenyér és a munka, annál kevésbé lehet elviselni a közterheket. A közterheket szabad fokozni, szabad az adót emelni s szabad új adókat behozni, de csak akkor, ha új jövedelem, új vagyon, vagy új kereset az alapja a felemelt régi, vagy az újonnan behozott adónak. De egyet nem lehet: a megcsökkent jövedelemnek, megfoghatkozott vagyonnak, megnyírbált keresetnek régi adóját felemelni s még új adókkal is megterhelni. S mert nem lehet: — ez a mai adópolitika. Belátjuk, hogy az államháztartást szanálni kellett, (csak azt nem látjuk be, hogy ennek a rettenetes szanálásnak okait nem lehetett elkerülni,) de kétségbevonjuk azt, hogy a közterhek emelésén kívül a szanálásnak más módja nem volt. Ma huszféle egyenesadó van Magyarországon, az egyenes adók huszadok kategóriájába a vegyes adók szerepelnek s ebbe a tételbe ötvenötféle községi adó tartozik. Husz egyenes adó és ötvenötféle községi adó s a megszámlálhatatlan közvetett adók légiója áll szemben a magyar ipari termeléssel és a magyar dolgozó társadalommal. Ezi az adórendszer s ennek az adórendszernek még valamennyire csökkentett terheit sem lehet tovább fenntartani, nem lehet megmaradni annak az adórendszernek, amelyik a közterhek fejkvótáját 89 pengőről 120 pengőre emelte fel, mert ha összehasonlítjuk a mai vagyoni és kereseti viszonyokat a békebeli vagyoni és kereseti viszonyokkal, akkor be kell látni, hogy nem ötven százalékkal felemelni, hanem 80—90 százalékkal leszállítani kellett volna a közterhek fejkvótáját. Egyenesadót öt évvel ezelőtt majdnem ugyanannyit fizettünk, mint ma, holott a forgalmi adó felére, a fényüzési forgalmi adó pedig a harmadára csökkent ez alatt az öt év alatt. A jövedelem, a kereset, az e'ólthető pénz a felére, vagy a harmadára zsugorodott, de a felére és harmadára zsugorodott jövedelemből és vagyonból ugyanannyi egyenes adót kell fizetni. A jövedelem ez alatt az öt év alatt egy töredékére csökkent, de a jövedelmi adó kétszeresére növekedett. A lecsökkent jövedelemből kétszeres adót kell fizetni, — de meddig lehet még ezt az adópoli-

tikát folytatni? Az elmúlt évben volt már adó, amiről a pénzügyi kormány állította azt, hogy ezt már nem a keresetből és nem a jövedelemből kell fizetni, hanem a vagyonból. Minden adót már a vagyonból kell fizetni, akinek van még vagyona, van még hittele, vagy van még száma, vagy áruja, amit bevihet a zálogházba adóárverés előtt.

Ez ellen az adórendszer ellen hiába gyűléseztek és hiába panaszkodtak a magyar ipari és kereskedelmi élet tényezői, nem volt, aki meghallgatta őket. Most kiviszik panaszaikat az uccára s ennek a néma tüntetésnek demonstrációjával hívják fel panaszaik-

ra és sérelmeikre a figyelmet. Nem bírják tovább ezt a *transferéletet*, amelyik azzal kezdődött, hogy transferálták az iparosok számaát s most azzal folytatódik, hogy transferálják a kereskedők pénzét. Ne transferáljanak már semmit, se pénzt, se árut, se életet, ha összeszorítottak bennünket a szűk határok közé, találjuk meg itt az életbenmaradás feltételeit. De ne úgy, hogy egy csúdalatosan fejlett szivórendszer lépjen az adóztatás helyébe. Új adót csak új munkaalkalmak árán, adófelemelés, csak a jövedelem szaporításának árán követeljenek tőlünk. A némaság és passzívítás frontját most áttörték a kereskedők és iparosok s az egész dolgozó polgári társadalom együttérzését és meleg köszönetét vihetik magukkal a küzdelembe.

Véres verekedés az osztrák nemzeti tanács pénzügyi bizottságában

Egy jobboldali képviselő megsebesítette Bauer Ottót

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Bécsből jelentik: A nemzeti tanács pénzügyi bizottságának kedd délutáni ülésén véres kiemelélt verekedés folyt le dr. Bauer Ottó szociáldemokrata képviselő és Heinzl »Heimatblokkhoz« tartozó képviselő között. A verekedést az robbantotta ki, hogy Bauer Ottó *revolverhősnek* nevezte Heinzlt, mire az fel-

kapta az előtte fekvő nehéz gyufatartót és dr. Bauer fejéhez vágta. A gyufatartó Bauer homlokát megsebesítette. A szociáldemokrata képviselők Heinzlre rohantak és tumuluzozus jelenetek közben kituszkolták az ülésteremből. Dr. Bauer Heinzl képviselőt az ügyészségen feljelentette.

A gabonarozsda elpusztította Jugoszlávia gabonatermését

Tízmillió métermázsza búzát kell importálnia Szerbiának

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Ujvidékről jelentik: A jugoszláv gabonakereskedők országos szövetsége igen pesszimistikus becslésjelentést adott ki az idei búzatermésről. A tavalyi 20 millió métermázsza terméssel szemben, a katasztrófális arányú roszdakárok következtében, az idei termés alig haladja meg a 15 millió métermázszt, de

ebből is legfeljebb csak 4—5 millió métermázsza alkalmas emberi táplálkozásra, a többi csak takarmányszerzési célokra lehet felhasználni. Miután Jugoszlávia belföldi fogyasztása 17 millió métermázsza búza, körülbelül tízmillió métermázsza búzát kénytelen lesz szomszédaitól importálni, elsősorban Magyarországtól.

Budapestre érkezett az osztrák delegáció és délután már meg is kezdődtek a külügyminisztériumban a vámtárgyalások

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Kedden délután a bécsi gyorsal érkeztek meg Budapest Keleti-pályaudvarára az osztrák delegáció tagjai, hogy megkezdjék a magyar delegációval a kereskedelmi szerződés megkötésére vonatkozó tárgyalásokat. Az osztrák delegátusokat az állomáson gróf Calice budapesti osztrák követ fogadta. Ugy gazdasági, mint politikai körökben igen nagy érdeklődéssel várják a magyar—osztrák kereskedelmi szerződés megújítása ügyében kedden délután megkezdett tárgyalások eredményét. A két delegáció a külügyminisztériumban ül össze tanácskozássra. Osztrák részről Wildner meghatalmazott miniszter, magyar részről Nickl Alfréd meghatalmazott miniszter vezeti a tárgyalásokat, amelyek, mint ismeretes,

a végleges kereskedelmi szerződés megkötésére irányulnak.

Párhuzamosan tárgyalások folynak arról is, hogy a szerződés megkötéséig módot találjanak a két ország közötti kereskedelmi forgalom akadálytalan lebonyolítására. A tárgyalások előreláthatólag napokig fognak tartani. Ezekről a tárgyalásokról függetlenül érdekes akciót indított a magyar exportörök szövetsége

a magyar—osztrák rekompencziós árucserére

lehetőségének megteremtése érdekében. A szövetség elnöke, Benedek Sándor és ügyésze, dr. Lasitz Elemér kedden éjjel Bécsbe utazott, hogy ott az osztrák hivatalos körökkel megkezdje ebben az ügyben a tárgyalásokat. A magyar exportörök megbízottai remélik, hogy gyümölcs, baromfi, tojás és fűszerek tekintetében sikerül átmenetileg megoldást létesíteni.